

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea articolului 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea articolului 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.93 din 27.04.2017

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și al art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Prezentul proiect are ca obiect de reglementare modificarea și completarea art.11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr.113/2010, cu modificările și completările ulterioare, în sensul prevederii ca președintele și cei doi vicepreședinți ai ANCOM să fie numiți de către Parlament, la propunerea Guvernului.

Măsura este justificată, potrivit Notei de fundamentare, de necesitatea corelării între statutul juridic al autorității, respectiv de autoritate administrativă autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și modalitatea de numire a conducerii acesteia.

2. Semnalăm că **preambulul** ordonanței de urgență nu cuprinde prezentarea elementelor de fapt și de drept din care să reiasă existența **situației extraordinare** și nici **explicarea urgenței reglementării** care impune recurgerea la această cale de reglementare, menționându-se

doar faptul că reglementarea se impune în considerarea **necesității** revizuirii modalității de desemnare a conducerii ANCOM, și că neadoptarea soluțiilor propuse ar determina disfuncționalități în activitatea acestei autorități. Precizăm că, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr.255/2005, „*invocarea elementului de oportunitate, prin definiție de natură subiectivă, căruia i se conferă o eficiență contributivă determinantă a urgenței, ceea ce, implicit, îl convertește în situație extraordinară, impune concluzia că aceasta nu are, în mod necesar și univoc, caracter obiectiv, ci poate da expresie și unor factori subiectivi, de oportunitate (...).* Întrucât însă asemenea factori nu sunt cuantificabili, afirmarea existenței situației extraordinare, în temeiul lor sau prin convertirea lor într-o asemenea situație, conferă acestuia un caracter arbitrar, de natură să creeze dificultăți insurmontabile în legitimarea delegării legislative”.

Având în vedere cele de mai sus, apreciem că se impune completarea Notei de fundamentare și a preambulului, în sensul dezvoltării elementelor de fapt și de drept, ale situației extraordinare, precum și detalierea eventualelor efecte negative ce s-ar putea ivi în cazul nepromovării prezentului proiect în regim de urgență.

În acest sens, precizăm că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale - de exemplu, Decizia nr.1008/2009 - „*pentru emiterea unei ordonanțe de urgență este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public.*”. Totodată, potrivit considerentelor Deciziei nr.919/2011, „*Curtea, în jurisprudența sa, a statuat în mod constant că situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, aspect întărit și prin adăugarea sintagmei "a căror reglementare nu poate fi amânată. (...)* Pentru a fi pe deplin respectate exigențele art.115 alin.(4) din Constituție, Guvernul trebuie să demonstreze și faptul că măsurile în cauză nu sufereau amânare, practic, că **nu exista vreun alt instrument legislativ** ce ar fi putut fi folosit în vederea evitării rapide a consecințelor negative” Or, așa cum s-a reținut cu prilejul pronunțării Deciziei nr.258/2006, „**inexistența sau neexplicarea urgenței reglementării situațiilor extraordinare (...)** constituie în mod evident o barieră constituțională în calea adoptării de către Guvern a unei ordonanțe de urgență”.

3. La **titlu**, pentru rigoare normativă, propunem ca expresia „articolului 11” să fie redată sub forma „**art.11**”.

4. La **preambul, primul paragraf**, propunem eliminarea parantezelor, pentru concordanță cu art.38 alin.(3) teza finală din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora nu este permisă prezentarea unor explicații prin folosirea parantezelor.

5. La **pct.1**, potrivit exigențelor de tehnică legislativă, propunem ca **partea dispozitivă** să aibă următorul conținut:

„1. Alineatul (1) **se modifică și va avea următorul cuprins:**”.

PRESEDINTE
dr. Drăgoș ILIESCU

București
Nr.282/28.04.2017